

private uddannelsesmarked. Jeg har med glæde noteret mig, at alle har erkendt, at der er et problem her; der er et ureguleret marked, som betyder, at nogle unge mennesker tror, at de får en ordinær uddannelse, og som bagefter finder ud af, at der ikke er nogen, der vil ansætte dem, i hvert fald ikke hvis det er en virksomhed, som gerne vil have uddannede medarbejdere. Jeg har også hørt, at alle sådan set erkender, at der kan være problemer i, at man som kunde simpelt hen ikke kan gennemskue, om man rent faktisk bliver behandlet af nogen, som har en uddannelse, fordi der ikke er de redskaber, der skal til, for at vi kan skabe gennemsigtighed på markedet.

Jeg vil godt understrege, som jeg også gjorde i nogle af spørgsmålene forinden, at det for Socialdemokratiet er vigtigt at få sagt, at vi selvfølgelig synes, der skal være plads til et privat kursusmarked; det ordinære uddannelsessystem kan ikke klare det hele. Men hvis man omvendt markedsfører sig med, at man laver uddannelser, der svarer til de offentlige uddannelser, synes vi, at det er et helt rimeligt krav, at der også bliver ført til tilsyn med, om man lever op til det niveau. Derfor består de tre elementer, der er i vores beslutningsforslag, netop af nogle redskaber, som ikke på en bureaukratisk måde, men meget enkelt giver et tilbud til de private kursusudbydere, som faktisk laver en ordentlig uddannelse, om at de også kan få den blåstempling, at de med god samvittighed kan gå ud og markedsføre sig på det her marked.

Når vi foreslår, at der skal føres et eksternt tilsyn via Undervisningsministeriet, er det jo, hvis man siger, at man laver, hvad der svarer til en ordinær uddannelse. Hvis man ikke gør det, kan man lave et kursus, så nemt er det. Så der er jo ikke meget bureaukrati i det; hvis man laver noget, der ikke lever op til det, jamen så hedder det bare et kursus. Og inspireret af hr. Jørgen Poulsen vil jeg sige – for det er et meget godt eksempel – at der jo f.eks. er mange journalistiske uddannelser, der masser af kurser, hvor man kan lære forskellige teknikker inden for det journalistiske håndværk, og det er fint, man behøver ikke at gå på universitetet for at lære de teknikker. Men hvis der omvendt udbydes en privat journalistuddannelse, må man også forvente, at den uddannelse lever op til de krav, som de offentlige journalistuddannelser har. Det er jo den måde, man får gennemsigtighed på markedet på, både for de unge mennesker, og når virksomhederne skal ansætte folk efterfølgende. Men det, der ligger i vores beslutningsforslag, er

som sagt et eksternt tilsyn, hvis man ønsker at kalde sin private uddannelse for en uddannelse.

Jeg vil også lige sige om økonomien, at vi synes, det er helt rimeligt, at hvis man ønsker den blåstempling, som det jo vil være – det vil give meget værdi til de private udbydere, hvis de rent faktisk kan skrive: Dette er under Undervisningsministeriets tilsyn – så betaler man også for det tilsyn. Så det er ikke sådan en ekstraordinær byrde, vi vælter ud over Undervisningsministeriets i forvejen lidt sparsomme budgetter, for det er faktisk markedet selv, der kommer til at finansiere det, sådan som man også kender det fra mange andre ordninger, fordi det giver værdi til den pågældende virksomhed, at man har den blåstempling.

Det andet – og det vil jeg gerne kvittere for, for det hørte jeg faktisk fra alle ordførerne, inklusive Venstres, som ellers var mest tilhænger af det her lidt wild west private kursusmarked – er, at der nok er behov for at kigge nærmere på, om markedsføringsreglerne er tilstrækkelige. Det vil vi selvfølgelig tage op i udvalgsarbejdet. Jeg håber, vi kan inddrage Forbrugerombudsmanden; det er lidt svært, for det er jo en uafhængig instans. Men jeg vil tage imod undervisningsministerens tilbud om, at vi i højere grad kan trække på de erfaringer, som Forbrugerombudsmanden har, herunder hvilket regelsæt der rent faktisk er. For at dømme efter den dialog, jeg har haft med folk fra Forbrugerombudsmandens kontor, er det et mangelfuldt regelsæt, og man mangler faktisk den ekspertise, som lige præcis Undervisningsministeriet har, i, hvad indholdet af en god uddannelse er. Men jeg hører en bred tilkendegivelse af, at vi kigger videre på det element i fællesskab i udvalgsarbejdet.

Det sidste, vi foreslår, er at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, der samlet kigger på de typer af sundhedsuddannelser, der har noget med vores krop at gøre. Jeg hørte faktisk også en bred tilkendegivelse – måske lige på nær fra Venstre – af, at det var en god idé med sådan et hurtigtarbejdende udvalg, og jeg håber, at vi igen, når vi sidder i vores udvalgsarbejde, kan lande på en model, hvor vi faktisk får nogle fagfolk på tværs af de her brancher til at sætte sig ned og kigge på problemet.

Kl. 15:26

Det er jo ikke noget, vi som Socialdemokrater har opfundet ud af den blå luft. Vi har fået en række henvendelser ikke bare fra frisørmestrene, men også fra dem, som faktisk gerne vil drive nogle seriøse kosmetikerforretninger, dem,